

ЧЕТВРТО ОДЕЉЕЊЕ

ОДЛУКА

Представка број 7861/23

Рада ПЕТРОВИЋ
против Србије

Европски суд за људска права (Четврто одељење), на заседању Одбора 15. октобра 2024. године у саставу:

Tim Eicke, *председник*,

Ana Maria Guerra Martins,

Mateja Đurović, *судије*,

и Simeon Petrovski, *заменик секретара Одељења*,

Имајући у виду:

представку (број 7861/23) против Републике Србије коју је 8. фебруара 2023. године, према члану 34. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: „Конвенција“), Суду поднео држављанин Србије, г. Рада Петровић (у даљем тексту: „подносилац“), рођен 2003. године и који живи у Српском Крстуру, а кога је заступао г. В. Јухас Ђурић, адвокат из Суботице;

одлуку да се о представци обавести Влада Републике Србије (у даљем тексту: „Влада“), коју је заступала њена заступница, гђа З. Јадријевић Младар;

Запажања страна у спору;

Након већања, одлучује како следи:

ОКОЛНОСТИ ПРЕДМЕТА

- Предмет се односи на разумност и дужину притвора подносиоца представке, који је у релевантно време био малолетан. Питања из представке се углавном тичу члана 5. став 3. Конвенције.
- Подносилац је 2019. године, када је имао 15 година, провео 29 дана у притвору због сумње да је силовао малолетно лице са менталним сметњама. Притвор је био одређен на основу ризика да ће подносилац ометати поступак вршењем утицаја на сведоке, своје саоптужене, а посебно на жртву.
- Након што је обављен разговор са жртвом, подносилац је пуштен из притвора. Кривични поступак против њега је коначно обустављен на захтев тужиоца услед неоснованости. Подносиоцу је 2021. године досуђен износ

од приближно 770 евра (EUR) због тога што је био противправно лишен слободе, према релевантним одредбама Законика о кривичном поступку и Закона о облигационим односима.

4. Уставни суд је 22. децембра 2022. године одбио као неосновану уставну жалбу подносиоца у вези са његовим притвором.

5. Позивајући се на члан 5. став 1. Конвенције, подносилац се притуживао да је његов притвор био предугачак и да није био заснован на релевантним и довољним разлозима. Такође се жалио да власти нису размотриле мере алтернативне притвору, као и да је био у притвору са пунолетним лицима.

ОЦЕНА СУДА

6. Суд, као господар карактеризације која се у праву даје чињеницама предмета (видети *Radomilja и др. против Хрватске* [ВВ], бр. 37685/10 и 22768/12, став 126, од 20. марта 2018. године), сматра прикладнијим да испита притужбе подносиоца према члану 5. став 3. Конвенције (видети *Buzadji против Републике Молдавије* [ВВ], број 23755/07, став 61, од 5. јула 2016. године).

А. Оправданост притвора

7. Општа начела у вези са дужином и оправданошћу притвора су сажета у предмету *Buzadji* (цитираном горе, ст. 84–102.). Посебно у погледу малолетника, Суд је сматрао да притвор треба користити само као крајњу меру, и на најкраћи могући период (видети *Korneukova против Украјине*, број 39884/05, став 44, од 19. јануара 2012. године, и *Nart против Турске*, број 20817/04, ст. 31. и 33, од 6. маја 2008. године).

8. У предметном случају, притвор подносиоца, који је трајао 29 дана, био је заснован на ризику да би он могао утицати на сведоке, а посебно на жртву. Штавише, притвор му је одређен убрзо након што је кривично дело пријављено, и само 11 дана након извршења истог (упоредити са *Merabishvili против Грузије* [ВВ], број 72508/13, став 228, од 28. новембра 2017. године). Поред саоптуженог, жртва је била једини очевидац дела за које се теретио подносилац, при чему су се оптужбе против њега заснивале на њеном сведочењу (видети *Letellier против Француске*, од 26. јуна 1991. године, став 37, серија А број 207). Штавише, подносилац је пуштен из притвора дан након што су престали да постоје разлози за његово притварање – то јест, након што је обављен разговор са жртвом (видети став 3. горе).

9. Имајући у виду природу кривичног дела и рањивост жртве (видети став 2 горе), ризик на који су се домаћи органи позвали приликом одређивања притвора подносиоцу је био разумљив. Иако власти нису размотриле коришћење блажих мера, оне су пружиле релевантне и довољне разлоге за релативно кратак период притвора подносиоца (упоредити са предметом *Nart*, цитираним горе, ст. 30. и 32.). Штавише, у спису предмета нема ничега што би сугерисало да су домаћи органи пропустили да покажу „посебну марљивост” у вођењу поступка.

10. Сходно томе, ова притужба је очигледно неоснована, те се мора одбацити у складу са чланом 35. ст. 3(а) и 4. Конвенције.

В. Притвор са пунолетним лицима

11. Релевантна начела у погледу исцрпљивања домаћих правних лекова су наведена у предмету *Communauté genevoise d’action syndicale (CGAS) против Швајцарске* ([ВВ], број 21881/20, ст. 138–44, од 27. новембра 2023. године). Конкретно, члан 35. став 1. захтева да би притужбе које се касније намеравају поднети Стразбуру требале бити изнете пред одговарајућим домаћим телом „макар прећутно”. Подносилац мора заправо да се притужује (било изричито или прећутно) на конкретну повреду на начин који не оставља места сумњи да је таква притужба, која је накнадно поднета Суду, заиста поднесена на домаћем нивоу (видети *Farzaliyev против Азербејџана*, број 29620/07, став 55, од 28. маја 2020. године).

12. У предметном случају, подносилац у својој уставној жалби није изнео притужбу о свом притвору са пунолетним лицима. Претходни приговор Владе о неисцрпљивању домаћих правних лекова се стога мора усвојити.

13. Из свега наведеног следи да је ова притужба недопуштена према члану 35. став 1. Конвенције због неисцрпљивања домаћих правних лекова, и да се мора одбацити у складу са чланом 35. став 4.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА, СУД, ЈЕДНОГЛАСНО,

Проглашава представку недопуштеном.

Састављено на енглеском језику и прослеђено у писаном облику 7. новембра 2024. године.

Simeon Petrovski

Заменик секретара Одељења

Tim Eicke

Председник